

GABRIEL

POSEL DOBRÝCH ZPRÁV

časopis farností Bedřichov a Lysice

**"Ty jsi můj Bůh,
děkuji ti;
budu tě slavit,
můj Bože."
(Ž 118, 28)**

Úvodník

Milí přátelé, nedávno mě velmi oslovilo svědectví jednoho mladého člověka o jeho setkání s Bohem. Uvádím je pro Vaše povzbuzení.

Už od malička jsem věřil, že Bůh existuje. Dokonce si pamatuji, že jsem si s ním povídal. Ale nějak jsem na něj časem zapomněl a byl ve mně časem i zapuzen. Stále jsem v něj věřil, ale už nějak jinak. Něco kolem mých 15 let jsem se cítil ztracen v tomhle světě. Ateistická představa světa mi připadala hodně omezená, a tak jsem hledal odpovědi na otázky, které mě trápily. Proč tu jsme, jaký je smysl světa atd. Hodně mě tenkrát oslovil buddhismus a hltal jsem jeho myšlenky. Nasycoval mě, ale jen částečně. A když mi bylo 17 let, skamarádil jsem se s klukem, který je věřící. Ukázal mi Bibli a já jsem měl možnost uvidět tu velkou „Knihu knih“. Měl jsem před ní velkou úctu. Věděl jsem, že v té knize je něco velkého. Maminka mého kamaráda si všimla mé úcty a zájmu o křesťanství, a tak mě začala evangelizovat. Někdy jsem tomu stále nerozuměl a číst Bibli pro mě byl problém, protože pro mě byla napsaná příliš složitým jazykem. Až jednou mi vyprávěla o jedné křesťanské „oáze“ v Plzni, původem z Itálie, kde se lidi modlí. A přesvědčovala mě, ať tam s nimi jedu, ale já jsem měl obavy z toho, jestli to není nějaká sekta. Moje rodina je ateistická, a tak jsem byl vychován v duchu nedůvěry v podobná shromáždění. Ale jednou jsem se rozhodl, že te-

dy pojedu. A to bylo to nejlepší a nejdůležitější v mém životě, co jsem udělal.

Když jsem tam přijel a viděl tu spoustu lidí, kteří zpívají nahlas a zvedají ruce nad hlavu, měl jsem pocit, že jsem v sektě. Měl jsem strach a necítil jsem se dobře. Teď už vím, že ďábel ve mně bojoval už předem prohraný boj. Byl jsem hodně zmaten, ale jedna věc mě zarazila: cítil jsem se tam jinak. Bylo tam něco, co jsem neznal. Teď už vím, že to byla Boží láska. A právě ta mě přitáhla zpět do Plzně.

Chci těmito řádky vyjádřit, že STRAŠNĚ děkuji Bohu. On mě vysvobodil z mého ustrašeného života a dal mi naději a lásku, která mi chyběla. I když v mém životě přicházejí chvíle, kdy se cítím špatně, vím, že v těch chvílích nejsem sám, že nikdy už nebudu sám, protože mám za přítele Ježíše. Život s Ježíšem je hlavně o osobním kontaktu s ním. Teď žiji život plný radosti a vnitřního klidu. Lidé z mého okolí to vidí, a tak se mě ptají, proč mám pořád tak dobrou náladu a proč se pořád směji. A já jim můžu jen říct, že za to může Ježíš!

Tomáš

(zdroj: www.koinonia.cz)

Svědectví mladého Tomáše bych shrnul slovy žalmisty: „Ty jsi můj Bůh, děkuji ti; budu tě slavit, můj Bože!“

Papež František říkával, že máme pěstovat kulturu setkávání. Prožíváme letní prázdniny, které jsou plné akcí, při kterých se můžeme setkat se spoustou výborných lidí a zakusit Boží blízkost. V našich farnostech to jsou poutě v kapličkách a tradiční akce jako jsou farní grilování, koncert na molech, žehnání aktovek, poděkování za úrodu.

Na letošní rok připadá 240. výročí posvěcení kostela v Lysicích a 500. výročí posvěcení kostela v Drnovicích. Při té příležitosti jsme připravili s pastorační radou oslavy s bohatým programem pro všechny generace. Informace naleznete v tomto čísle Gabriela.

Pán Ježíš v Matoušově evangeliu říká: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ A tak se, milí přátelé, těším na setkání s Vámi při letních akcích, při nichž zažijeme radost ze společných setkání mezi sebou i s Ježíšem, který bude neviditelným způsobem přítomen mezi námi.

Váš farář P. Michal Cvingráf

Liturgický rok

Draží bratři a sestry
v Kristu,

to co nazýváme
liturgickým nebo také
církvním rokem, je
oslavná památka Božích
spasitelných skutků
v Ježíši Kristu, slavená
v průběhu jednoho
roku. V ročním okruhu
církve rozvíjí celé
Kristovo mysterium od
jeho vtělení (advent) a
narození (Vánoce a
vánoční doba), přes
smrt na kříži a slavné
zmrtvýchvstání
(Velikonoce) až
k nanebevstoupení
(velikonoční doba),
k Letnicím a

k očekávání druhého
příchodu Páně.

„Temporale“,
tedy „rok Páně“, jak je
církvní rok nazýván, je
utvořen dvěma okruhy
svátků (Vánoce a
Velikonoce – ty jsme si
představili v předešlých
číslech časopisu)
společně s dvěma ča-
sovými úseky mezi nimi,
tzv. „liturgickým mezi-
dobím“ či „dobou během
roku“ (latinsky *tempus per
annum*). „Rok Páně“
však není jako
synonymum pro
liturgický rok správný,
neboť v něm chybí
pevný kalendář svátků
svatých (tzv. sanktorál, -
„Rok Páně“ tvoří jen
tzv. temporál). Nový řád
proto dává přednost
termínu „liturgický rok“.

Liturgické
mezidobí, které vyplňuje
období mezi svátečními
okruhy Vánoce a
Velikonoce, má 33, resp.
34. týdnů, které se
rozčleňují na dva úseky,
ale s průběžným
počítáním. První část je
od pondělí po svátek
Ježíšova křtu

(tedy po neděli
následující po 6. lednu) a
trvá až do úterý před
Popeleční středou.
Druhá část se začíná
počítat od pondělí po
Seslání Ducha svatého
(Letnice) a je ukončena
sobotou před první
adventní nedělí. Přitom
platí neděle Křtu Páně a
svatodušní neděle (čistě
fiktivně) za neděle
liturgického mezidobí.

Svoji teologicko-
liturgickou tvář neděle a
všedních dnů v litur-
gickém mezidobí tvoří
čtení - hlavně evangelium,
které jsou jim přiděleny
prostřednictvím nového
mešního lekcionáře
z roku 1969. Toto čtení
se zaměřuje na Kristovo
veřejné působení. Na
tajemství Kristova živo-
ta se zde nepohlíží
z určitého hlediska, ale
oslavuje se v celé jeho
plnosti. Při druhé neděli
v mezidobí se ještě evan-
gelium vrací k událostem,
kterými Ježíš zjevoval své
božství – svatba v Káně,
od třetí neděle začíná
polosouvislé čtení tří
synoptických evangelií.

Výběr perikop je uspořádán tak, aby při líčení života a kázání Páně vynikla charakteristika každého evangelia. Tímto způsobem dochází k harmonii mezi evangeliem a liturgickým rokem. Po zjevení Páně se čte o začátku Kristova kázání, což velmi dobře navazuje na křest a události z počátku jeho veřejné činnosti. Na konci liturgického roku se pak nenásilně dojde k eschatologickým textům.

Liturgické mezidobí je plné lidové zbožnosti, ze které postupem času vzešly čtyři velké slavnosti, které závisí na termínu Velikonoc, a jsou tedy pohyblivé. Protože ale vznikly z lidové zbožnosti své doby, je třeba k nim přistupovat jako k devončním tedy ideovým svátkům. Jsou to slavnosti Nejsvětější Trojice (neděle po Seslání Ducha), Těla a krve Páně (čtvrtek po slavnosti Nejsvětější trojice), Nejsvětější

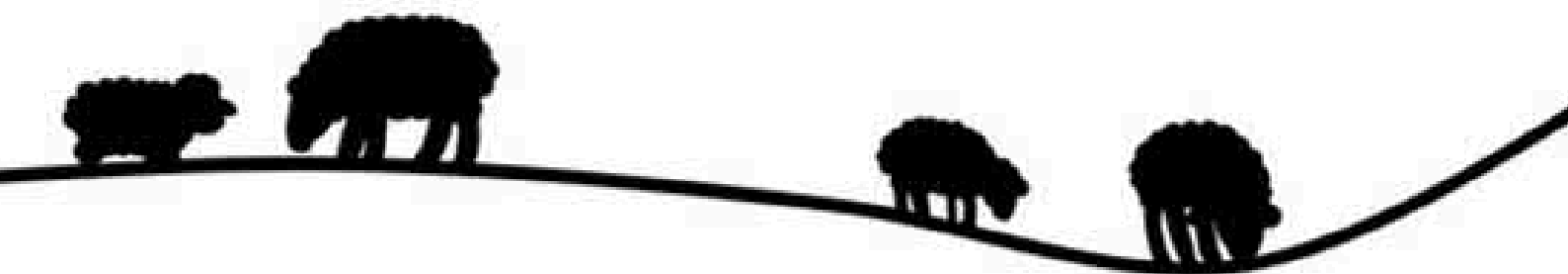
Srdce Ježíšova (třetí pátek po Letnicích) a Ježíše Krista Krále (poslední říjnová neděle s ohledem na následující svátek Všech svatých).

Liturgické mezidobí ale zdobí ještě další svátky, a to: svátek Proměnění Páně (6. srpna), svátek Povýšení svatého kříže (14. září) a neméně významný svátek pro danou farnost, posvěcení kostela, tzv. posvěcení. Pokud nepočítáme mariánské svátky a památky, zbývají nám v liturgickém roce ještě čtyři slavnosti svatých (sv. Josef, Narození Jana Křtitele, sv. Petra a Pavla, Všech svatých), 17 svátků, 59 památek a 88 nezávazných památek. Zvláštností je Vzpomínka na všechny zemřelé (2. listopadu), lidové Dušičky, která má charakter slavnosti (pokud připadne na neděli, má přednost před nedělní mší). Velký počet svátků a památek ke cti světců, významu celocírkevního, ale i lokálního, dodává

uvědomění, že každý z nás jsme spojen s vykupitelským dílem Ježíše Krista.

Slavnosti liturgického roku se nediťají pouze do minulosti, ale jsou i jasným vzkazem pro naši budoucnost, mají určité eschatologické prvky, neboť očekávají druhý příchod Páně s jeho totálním naplněním spásy a snaží se mu tak připravit náležité cesty. Proto slavení liturgického roku (a slavnosti a svátky v něm) nemůžeme chápat pouze jako výlučnou retrospektivu uskutečněné spásy, ale naopak musíme skrz liturgii vidět sebe jako svědka a pomocníka spásy dané nám všem.

LB Noskovi

AKH – společenství pro život po škole

Ve farnostech dnes najdeme mnoho krásných aktivit pro děti, mládež, rodiny nebo seniory. Existuje ale také skupina lidí, která se někdy ocitá trochu „mezi světy“. Studentský život mají za sebou, ale do rodinných společenství ještě často nezapadají. Nastupují do práce, hledají své místo v životě i v církvi a někdy zjišťují, že po skončení školy ztratili přirozené zázemí, které dříve měli ve studentských společenstvích.

Právě pro tyto mladé pracující a absolventy vzniklo Absolventské křesťanské hnutí – AKH.

Z Velehradu do celé republiky

AKH vzešlo z Absolventského Velehradu, kde postupně vyrostla myšlenka vytvořit společenství, které nebude fungovat jen jednou za dva roky, ale nabídne pravidelné setkávání během celého roku.

Dnes je AKH živou sítí absolventských společenství po celé České republice. Fungují místní „spolča“, ale také celostátní akce, které propojují lidi napříč regiony. Každé město má trochu jiný styl, společným základem však zůstává sdílená víra, přátelství a vzájemná podpora.

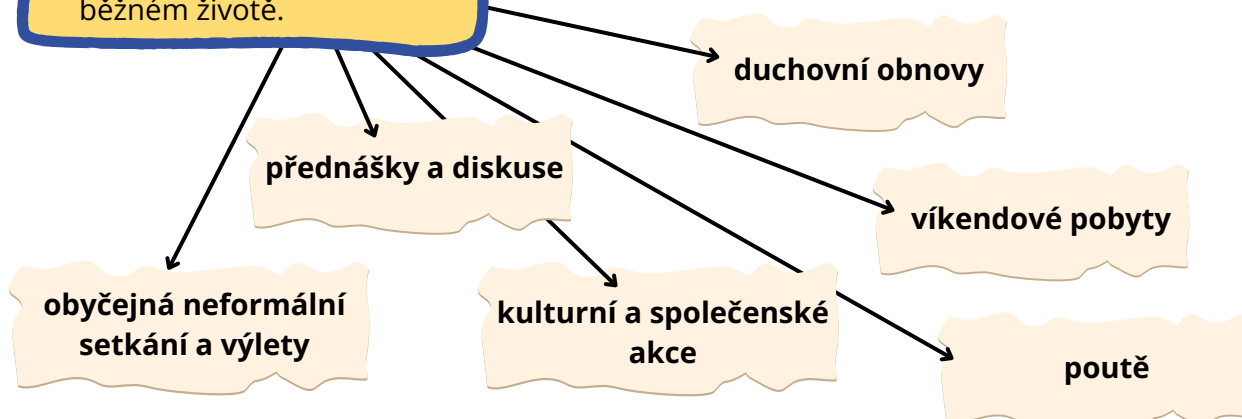
Kde AKH najdete

AKH dnes působí například v Praze, Brně, Olomouci, Ostravě, Hradci Králové, Zlíně, Českých Budějovicích, České Lípě, Náchodě nebo na Vysočině. Podrobné informace o činnosti jednotlivých společenství lze najít na webových stránkách AKH – viz níže.

Co lze v AKH zažít

AKH není jen o organizaci akcí. Je to především prostor pro vztahy, sdílení a společný růst ve víře i běžném životě.

Víra pro každodenní život

Cílem AKH není vytvářet uzavřenou skupinu, ale podporovat mladé lidi v tom, aby svou víru žili přirozeně v práci, vztazích i společnosti.

Velký důraz je proto kladen na vzájemné sdílení zkušeností, podporu mezi regiony a pomoc při zakládání nových absolventských společenství.

Společenství, které stojí na dobrovolnosti

AKH funguje především díky dobrovolnické práci svých čle-

nů, jejich času, ochotě a finanční podpoře. Pastorce mladých pracujících totiž často stojí trochu na okraji běžných struktur, a tak si absolventi své společenství do velké míry budují sami.

O to cennější je nadšení lidí, kteří chtějí vytvářet prostor pro další mladé křesťany hledající své místo v životě i v církvi.

Přijď mezi nás

Pokud jsi absolvent, který hledá své místo, nebo víš o ně-

kom v našem okolí, kdo by mezi nás zapadl, budeme moc rádi za kontakt. Dveře jsou otevřené každému, kdo chce růst ve víře i v životě.

Více informací o společenstvích, plánovaných akcích i možnostech zapojení najdete na webu a sociálních sítích AKH.

Web: akhcr.cz

Instagram: @akh_cr

Facebook: Absolventské křesťanské hnutí

YouTube: Absolventské křesťanské hnutí (AKH)

Na letošní rok AKH připravuje tyto akce:

- **4.-11. července 2026 – Dolomity, Itálie**

Letní horská akce „Velehrad v Dolomitech“ určená pro mladé absolventy a pracující.

- **16.-26. července 2026 – Skotsko**

Letní putovní akce po Skotsku spojená s poznáváním přírody, cestováním a společenstvím.

- **21. listopadu 2026 – Brno**

Tradiční ples AKH.

- **4.-6. prosince 2026 – Vranov u Brna**

Adventní duchovní obnova jako příprava na Vánoce.

- **28. prosince 2026 – Janské Lázně**

Silvestr s AKH – společné zakončení roku na horách.

Zápis z kroniky st.76

POŽÁR V LYSICÍCH 1891

Ještě nevymizel z paměti zdejších občanů den 6. října 1890, kdy navštívena byla obec Lysická požárem v horním městečku a již stížená obec pohromou ještě větší. Dne 1. května 1891 odpoledne v ½ 5.hod. – právě když procházela hudba městyse na oslavu 1. máje – vyrušení byli obyvatelé výkřikem „hoří“. Vznikl totiž neopatrností dětí ve chlívě podsedníka Aloisa Šerlovského, v č. 116 – ve farské ulici v Lysicích oheň šířil se s větrem jihovýchodním o závod po střeších obydlí a stodol, tak že za ½ hodiny celá téměř ulice farská (čís. 114,

115, 116, 117 a 164 po straně školy a 104, 105, 106 a 107 po straně fary) v ohni. Život lidský nepadl žádný za oběť zhoubnému tomuto živlu, zato však zničen značný počet domácích zvířat jakož i mnoho stromů po sousedních zahradách i zahradě farské. Zničeno celkem v ulici farské 9 čísel se všemi hospodářskými staveními a za farskou zahradou takzvaný panský beraník s velkou zásobou píce. Že fara a škola nelehly popelem dlužno jedině přičíst šťastné okolnosti, že vanul vítr z jihovýchodu. Velkou zásluhu si získal obzvláště Drnovický

obecní sbor hasičský, jemuž se podařilo po několikahodinové usilovné práci zachrániti stodolu farskou, která jsouce na blízku beraníku plameny z něho vyšlehávajícími velice byla ohrožena. Do večera byl požár velkým namáháním zastaven, avšak po celou noc vystupovaly sloupy kouře ze spálenišť, zvláště z beraníka v Oboře. Požárem způsobená bída pohořelých byla všeobecnou sbírkou po farnosti jakož i sbírkou po celém hejtmanství poněkud umírněna.

Zapsal P. Rudolf Reitter

ROZHOVOR S MINISTRANTY

Rozhovor s nejmladším ministrantem ve farnosti Mikulášem Noskem a s jeho tatínkem Lukášem.

Malý ministrant:

Pamatuješ si, kdy jsi poprvé ministroval?

V den mých 4. narozenin.

Co máš rád na ministrování?

Když mě pan farář nebo někdo z kostela pochválí, že mi to jde.

Jaké máš v kostele oblíbené místo?

Vedle táty a pana faráře.

Jaký máš úkol při ministrování? (jestli má nějaký úkol, protože je ještě maličký)

Zapaluji svíčky na oltáři, chodím vybírat sbírku a podávám panu faráři ohlášky. Záleží, kolik na mši svatou přijde ministrantů. Těším se, až vyrostu, abych mohl panu

faráři podávat tu velkou červenou knížku (Misál – pozn. redakce 😊). A taky mě baví, když můžu přede mší s mladším bráchou odnášet obětní dary na stoleček.

Máš už nějaký zajímavý zážitek z ministrování?

Ano, když jsem mohl ministrovat při křtu mé sestřičky. To se mi hodně líbilo.

Jaké to je ministrovat s tátou?

Dobrý. Táta je přísný, ale vždy mi poradí co a jak.

Lukáš Nosek:

Kdy jsi začal ministrovat?

To už je hodně dávno. Bylo to někdy mezi třetím a čtvrtým rokem, když byl v Bedřichově farářem ještě P. František Kusala.

Jaký máš hezký/zajímavý zážitek z ministrování?

Bylo mi asi pět let a do farno-

sti zrovna přišel nový farář P. Provazník. Když se blížila slavnost Božího Těla, pan farář s ministranty (kterých tehdy bylo v kostele přes dvacet) pečlivě nacvičoval průvod a nástup k oltáři. Vzpomínám si, že mě to tehdy velmi oslovilo. Dalším zajímavým a netradičním zážitkem byla návštěva papeže Benedikta XVI. v Brně v roce 2009. Ministranti si tenkrát mohli vzít ministrantské oblečení a být všichni dohromady ve společném sektoru, který byl poblíž tribuny, na které svatý otec sloužil mši svatou. Díky tomu jsme měli dobrý výhled.

Jaká je dobrá vlastnost pro ministranty?

Vytrvalost. Protože dříve nebo později přijdou chvíle, kdy nás budou svádět různé lákavé věci, které nás budou od oltá-

ře odvádět. Ať už je to cokoli zdánlivě důležitého. Vydržet ve službě u oltáře je ale velmi důležité, protože to přece neděláme pro sebe! Důležitý je i postoj rodičů, kteří by v rozhodujícím věku dětí měli ve vši vážnosti vzpomenout na slib, který veřejně učinili při křtu svých dětí.

Prožíváš při ministrování mši jinak? A jaké to je ministrovat se synem?

Když ministrujeme se synem, cítím hrdost a odpovědnost. Každý rodič by měl být hrdý, že právě jeho dítě může sloužit u oltáře. A zodpovědnost, abych ho všemu naučil, aby rozuměl tomu, proč je ministrování důležité a aby ho to bavilo.

Co ti dalo ministrování do života?

Upevnilo mi to víru. Setkal jsem se díky ministrování se

spoustou zajímavých kněží, kteří mě na mé cestě k Pánu formovali a dodnes formují.

Bohu díky za to. Někteří už bohužel zemřeli, ale z jiných se stali mí velmi dobří přátelé. Co bys vzkázal klukům, kteří o ministrování uvažují?

Aby se hlavně ničeho nebáli. Ministrování není vůbec těžké a je to krásná služba Bohu. Jestli některý kluk o ministrování uvažuje, ať přijde kdykoli po mši svaté do sakristie a někdo z ministrantů a nebo pan farář mu vše vysvětlí. Může přijít třeba jen na zkoušku, není to vůbec závazné. A nejlepší je přijít s kamarádem a nebo kamarády, protože ve více lidech se to vždy lépe táhne. I mně se více líbilo, když nás u oltáře byla velká parta kamarádů.

Tip na dovolenou trochu jinak

Blíží se čas letních prázdnin a dovolených a většina z nás se chystá někam vyrazit. Možností, kam vyrazit, je nepřeberné množství. Někdo se chystá k moři, někdo na hory nebo třeba na chatu. Každý podle toho, co má rád nebo co mu okolnosti dovolí. Chtěl bych s vámi sdílet tip na netradiční pobyt.

Zhruba na půli cesty mezi Plzní a Karlovými Vary se na zapomenutém místě a obklopený lesy nachází klášter Matky Boží v Novém Dvoře, oficiálně Opatství Nový Dvůr. Jedná se o mužský trapistický klášter, který byl na tomto místě založen v roce 2002 trapistickými mnichy, kteří sem přišli z kláštera Sept Fons ve Francii. Mniši zde žijí podle

řehole svatého Benedikta, jejich den je tedy protkaný modlitbou a prací a je velmi striktně organizovaný. Mimo jiné také mniši přijímají hosty, ženy i muže, takže kdokoliv po předchozí domluvě může do tohoto kláštera přijet na krátký (většinou maximálně týdenní) pobyt.

Pokud se sem rozhodnete přijet, budete ubytováni v samostatném pokoji v domě pro hosty, který je zbudován výhradně k tomuto účelu a je oddělený od zbytku kláštera. V domě pro hosty kromě ubytování najdete kapli, knihovnu a jídelnu, kam vám bratři dodají v pevně daný čas třikrát denně jídlo. Volba vašeho programu zde je čistě ve vaší režii. Můžete celý den chodit na výlety po okolí, pokud se rádi touláte po lesích. Můžete se zavřít na pokoji a celý den si číst.

Můžete se také účastnit veškerého programu s mnichy, jejichž program začíná ve 3:15 modlitbou zvanou matutinum, dále zahrnuje mši a 7 dalších modliteb v přesně dané časy. Den zakončují modlitbou kompletáře v 19:15 (zima) nebo v 19:30 (léto). Čas mimo spánek a společné modlitby mniši tráví osobní modlitbou, vzděláváním, prací a jídlem. Stejně tak zde můžete čas trávit i vy. Mniši spolu nemluví, pouze pokud je to nezbytně nutné (plánování práce, při práci, duchovní rozhovory a podobně). Pokud budete chtít pracovat a budete pracovat s mnichy, také s nimi zbytečně nemluvejte. Je ale možné požádat mnichy o duchovní rozhovor nebo o svátost smíření. Využijte ticho jako vzácnou věc, kterou zde s mnichy můžete sdílet.

Proč využít náš drahocenný čas tak, že se zavřeme na několik dnů do ticha trapistického kláštera? Motivace mohou být různé. Stejně tak, jako se dnes na Svatojakubskou pouť vydávají lidé s různou motivací, lidé věřící i nevěřící, tak i sem jezdí lidé z různých důvodů. Můžete pobyt využít jako únik z přehlcení světa. Nebo k utřídění myšlenek v tichu před závažným životním rozhodnutím. Nebo jako intenzivní čas modlitby. Nebo prostě jen k ukojení zvědavosti, jak žijí trapističtí mniši.

Pokud nejste jako já zvyklí na pravidelnou modlitbu, jste rádi, že si najdete pár chvil cestou z práce nebo večer před spaním, věřte, že zdejší prostředí v kombinaci s Řeholí svatého Benedikta vás povede samo. Když budete chtít.

D.L.

Z ptačí perspektivy

foto Jan Slezák

Jan Skácel

Prosby

Z pěstiček zaťatých
a nevíš jestli smíš
dříve než usneš maličko poprosíš.

aby neplakaly sovy
a nebyl dětský žal
aby klíč nezamykal
ale otvíral

a bylo odemčeno
až začnou chodit sny
aby mohly dovnitř
a zase odešly

Z pěstiček zaťatých
a nevíš jestli smíš
dříve než usneš
o všechno poprosíš

O autorovi

Jan Skácel 7. 2. 1922 - 7. 11. 1989

Básník měl vřelý vztah k Moravě, která byla celý život jeho domovem. Za jeho života bylo z politických důvodů několikrát různou mírou omezeno publikování jeho básni. Věřil, že báseň má obsahovat určitá tajemství, která jsou součástí básně. Jeho tvorba připomíná Reynka i Halase.

Psal básně pro děti i dospělé. Témata se často dotýkají morálky. Mnoho jeho básni bylo zhudebněných. Za všechny například Modlitba za vodu zhudebněna Jiřím Pavlicou ze skupiny Hradišťan.

Křížová cesta pro děti

Bedřichov

Už tradičně je v postní době jedna z křížových cest sloužená v kostele v Bedřichově věnována dětem. Letos se 22. 3. 2026 sešlo 11 dětí v doprovodu dospělých, aby si prošli křížovou cestu společně s Pánem Ježíšem. Aby děti byly aktivní a neseděly jen v lavici, byly pro ně připraveny papírové loutky Pána Ježíše. Ty děti nosily a umísťovaly k jednotlivým zastavením na cestě a pak se vždy společně pomodlily za svoji maminku, tatínka, kamarády...

Děkujeme všem dětem, které se zúčastnily.

Bára Nosková

Křížová cesta v přírodě

Na Velký pátek jsme se s rodinou vypravili na křížovou cestu v přírodě. Byla připravená v Lysicích na lesní cestě od rybníku Moulák k dalšímu velkému rybníku, blízko něhož je kříž s ukřížovaným Kristem, a byla dlouhá asi 700 m. Určená byla hlavně dětem, texty byly přizpůsobené jejich chápání, ale i dospělí si mohli v srdci odnést povzbuzení. Jednotlivá zastavení mluvila o utrpení Pána Ježíše, ale refletovala i náš život, poukazovala na průnik Ježíšova a našeho života. Nabídka k rozjímání nebyla jen na jednotlivých zastaveních v připravených textech, ale každé zastavení nám nabídlo úkol na cestu k tomu dalšímu, například všimnout si zvuků kolem sebe, myslet na svoji maminku, dívat se na svoje nohy, představit si tíhu kříže,

vnímat prach a špínu na cestě, uvědomit si, co děláme, když se nám nedaří.

Naším dětem se líbilo umístění křížové cesty do přírody, že se mohly proběhnout po lese. Naopak byly trochu rozčarované z rozsypa-

ného skla v blízkosti opuštěné budovy, která se na cestě nacházela.

Velmi děkujeme těm, kteří cestu a jednotlivá zastavení připravili, jistě jim to zabralo mnoho času a úsilí.

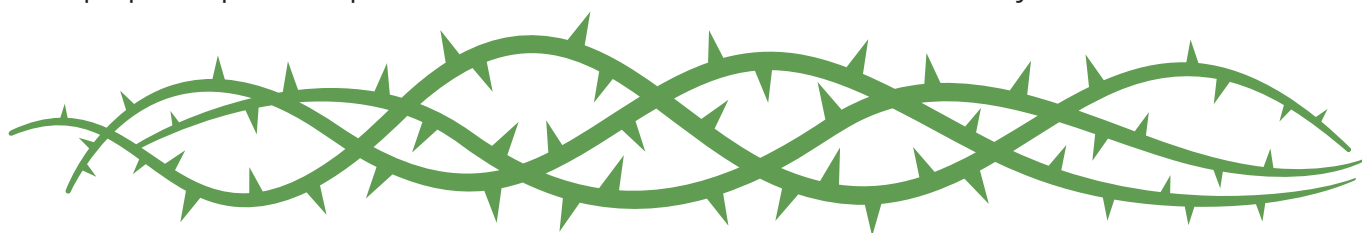
Postní aktivita pro děti

Aby nebyla postní doba kvůli své délce nepřehledná, byla dětem k dispozici Postní cesta - od Popeleční středy k Velikonocům. Byla převzata z webu www.deti.vira.cz a rozdávala se při první katechezi na 1. postní neděli. Cestička obsahuje políčko na každý den, k nedělím náleží obrázek z evangelia. Aktivita mohla být pojata jako "postní kalendář" - odpočítávání dnů do Velikonoc, a nebo jako zaznamenávání úspěchu či neúspěchu při plnění postního před-

sevzetí, které si děti samy zvolily. Při splnění úkolu na daný den se políčko vybarvovalo barevně, při nesplnění nebo nezdaru se mohlo ponechat bílé nebo vybarvit šedě. Jak čas ubíhal, děti viděly, jak se jim daří, jestli a kde mají prostor ke zlepšení. Mohly se naučit, že neúspěch je běžná součást života a děje se všem, a že je důležité se nevzdávat a snažit se dál. Velikonoce jsou především důvodem k jásotu ze vzkříšení našeho Pána.

Věřím však, že děti mohly při pohledu na svou více či méně barevnou cestičku zažívat radost i ze své postní "poutě" a pokroku, který ve svém snažení pro dobrou věc udělaly.

Postní katecheze pro děti

Každou neděli postní proběhly v drnovickém kostele katecheze pro děti. Podařilo se tak navázat na loňský rok, kdy katecheze probíhaly v postní a adventní době. Při mši svaté v době kázání jsme pozvali děti nahoru do oratoře, kde jsme dětem srozumitelnou formou přiblížili obsah evangelia. Někdo využil obrázky, knihy nebo předměty, které všichni z běžného života známe, někdo zvolil povídání nebo drobnou aktivitu s dětmi. Děti pak mohou mít lepší představu, o čem se v Bibli píše a co nám Ježíš svým příkladem chce říct.

Jsem vděčná, že je v drnovickém kostele vhodné zázemí pro práci s dětmi - v oratoři je teplo, světlo i lavičky k sezení. Děkuji, že můžeme tento prostor využívat.

Ráda bych také poděkovala ženám, jmenovitě Lence Fojtové, Hance Škrabalové, Janě Zimulové a Marii Ryzí, že byly ochotné věnovat chvíli svého času a připravit každá jedno povídání pro děti - díky tomu se mohly katecheze uskutečnit. Chtěla bych poprosit i ostatní - nejen maminky, ale i tatínky, strýčky a tetičky, prarodiče nebo kohokoli, kdo stejně jako já

vnímá práci s dětmi ve farnosti jako velmi přínosnou a potřebnou, aby se přidali k nám a s přípravami katechezí pomohli. Čím více nás bude, tím méně práce na každého vyjde, a také myslím, že děti ocení různorodost přístupů a myšlenek, které jim předáváme. Pokud máte nějaké otázky nebo si nejste jistí, jestli se do katechezí chcete pustit, můžete mi nezávazně napsat na e-mail zapletalova.bar@gmail.com. Budu vděčná za vaši pomoc.

(Autor fotek Barbora Nosková)

Postní almužna 2026

Víte, že peníze za požitky, které si během postního období odřekneme, můžou pomoci? Nejen s dětmi si můžeme doma složit papírovou pokladničku. Tu si na začátku postní doby odnášíme z kostela. Naplněnou ji tam vracíme v neděli po Velikonocích. Vybrané peníze farnost dává místní Charitě, která je využije na sociální pomoc potřebným. Letos se vybralo v našich farnostech 7 686 Kč, v děkanátu Boskovice a Blansko celkem 66 461 Kč.

M.R.

Přednáška o kněžích mučednících

Jan Bula a Václav Drbola. Tato jména jste mnozí z Vás v posledních měsících slyšeli už mnohokrát. Jedná se o kněze naší brněnské diecéze a mučedníky komunistického režimu, kteří byli 6. června letošního roku v Brně blahořečeni. Stali se tak našimi národními ochránci.

Šíření jejich úcty a povědomí o jejich mučednictví se věnuje P. Lukáš Janoušek, kaplan z farnosti sv. Tomáše v Brně. Jezdí po celé diecézi i na Slovensko a s nadšením vypráví o jejich životech. On sám pochází z Moravských Budějovic, které leží nedaleko Lukova, rodiště P. Jana Buly. Ve středu 22. dubna zavítal i do Lysic. V 17 hodin slavil v kostele mši svatou a po jejím skončení měl ve farním sále poutavou přednášku. Podělil se s námi i o osobní svědectví.

„Měl jsem tu čest při mé primiční mši svaté slavit s primičním kalichem Jana Buly. Byl to pro mě velký zážitek. Zvláště ve chvíli proměňování. Když kněz říká konsekrační slova: ‚toto je moje tělo, má krev,‘ říká to v osobě Krista, ale i sám za sebe. Při pozdvižení kalicha se mi spojila oběť Krista s obětí Jana Buly a s mou nepatrnou obětí jako kněze.

Druhý den jsem mohl slavit mši svatou v Lukově na slavnost narození Jana Křtitele, byl to také den výročí narození Jana Buly. Dostal jsem možnost mít na sobě Janův primiční ornát. Přiznám se, že jsem na začátku mše nebyl schopný mluvit, jak mě to dojalo.“

Jedna z účastnic přednášky mi po jejím skončení napsala: „Chtěla jsem poděkovat za

uskutečnění včerejší přednášky. Kromě toho, že to bylo zajímavé, bylo pro mne nejvíc radostné a povzbuzující nadšení otce Janouška. To s jakým zápallem a celým srdcem vše zprostředkovává a nese i svá osobní svědectví. Bohu díky.“

Přál bych si, aby se naši noví blahoslovení stali pro náš národ vzory svojí statečnou vírou až do konce. Blahoslovení Jana Buly a Václava Drboly, orodujte za nás!

P. Michal Cvingráf

Den matek v Lysicích

V neděli 10. 5. 2026 proběhla v lysickém kostele oslava svátku matek. Organizovala ji Hospodářská a vzdělávací besídka při MO KDU ČSL. Největší část vystoupení zajistila hudební skupina Horňanských Amulet. Radost přineslo i vystoupení na příčnou flétnu. Největší úsměv na tvářích účastníků ale vzbudila dvě pásma recitací dětí ze základní školy, které s nimi nacvičila paní učitelka Stejskalová. Následovalo občerstvení ve farním sále.

Noc kostelů v Kunicích

V pátek 29. května 2026 se v Kunicích uskutečnila Noc kostelů, která přilákala místní obyvatele i poutníky z širokého okolí. Večer se nesl v přátelské a slavnostní atmosféře a nabídl duchovní i kulturní program pro děti i dospělé.

Setkání oficiálně zahájila paní starostka, která srdečně přivítala všechny přítomné a připomněla historii původní kapličky i vznik nové zvonice. Anna Severová poté pohovořila o kamenné mozaice archandělů na místní zvonici a představila také současnou činnost dílny Všech svatých. Hlavní část programu začala mší svatou u místní kapličky – zvoničky. Na ni navázalo vystoupení Scholy Lysice, které svým citlivým a krásným provedením vytvořilo působivou atmosféru celého večera.

Další část programu pokračovala v kulturním domě, kde bylo připraveno občerstvení i pestrý doprovodný program. Návštěvníci si mohli prohléd-

nout dobové fotografie, zhlédnout krátký film z historie obce a nahlédnout do obecní i hasičské kroniky.

Na děti čekala tvořivá dílnička a také stezka za poznáním kunických křížů, kterou na závěr završila malá odměna.

Poděkování patří všem, kteří se na přípravě Noci kostelů podíleli, i všem poutníkům a návštěvníkům, kteří do Kunic zavítali. Společně prožitý večer přinesl radost, povzbuzení i vzácnou příležitost k setkání a zastavení.

Milan Žáček

Kněží narození v Lysicích

MEYSL JINDŘICH (1856 – datum úmrtí není známo)

Narodil se 30. 6. 1856 v Lysicích. Po studiu na I. českém gymnáziu v Brně vstoupil do brněnského alumnátu, odkud během čtvrtého ročníku vystoupil a byl přijat do řádu Minoritů, provincie česko – moravské – slezské, absolvoval potom studia v Praze. V srpnu 1885 byl přeřazen do opavského kláštera ve Slezsku. V prosinci obdržel vyšší svěcení v Olomouci a při velkých bohoslužbách na Nový rok 1886 slavil bez okázalostí primiční mši svatou a odebral se do kláštera v Opavě, kde při tamním chrámu působil jako kooperátor v duchovní správě. Další jeho působení a datum úmrtí lysická farní kronika neuvádí.

STRAKA FRANTIŠEK (1775 – 1832)

Narodil se v roce 1775 v Lysicích, na kněze byl vysvěcen 1803. V letech 1810 – 1820 působil jako kaplan ve Zhoří a v letech 1820 – 1832 byl farářem v Heraldicích u Okříšek, v kostele svatého Jiljí. Zemřel 15. 9. 1832.

SVOBODA RUDOLF (1883 – 1961)

Narodil se v Lysicích 11. září 1883. Vystudoval gymnázium a teologii v Brně. Na kněze byl vysvěcen 14. 7. 1907. 28. července slavil v Lysicích primici a po ní uděloval novokněžské požehnání. Působil jako kaplan v Protivanově, Zvoli, Olešnici a ve Štěpánově. V roce 1914 – 1918 konal službu polního kuráta (vojenského kaplana), hlavně na obvazích (Hilfsplatz), později v polní nemocnici. V letech 1920 – 1933 byl prezentován jako farář do Žďáru nad Sázavou do Zámku. Zavedl postní kázání i misijní pobožnosti. V letech 1933 – 1957 v městě Žďáře jako farář a děkan. Vypomáhal v Lysicích. Zemřel na odpočinku v Plavči 25. 4. 1961.

Animátorský víkend

Diecézní centrum života mládeže Mamre je fara v Osové Bítýšce, kterou věnoval biskup mládeži z brněnské diecéze před více než 30 lety. Mamre je jen jedno z mnoha diecézních center v České republice. Na Mamre žije kněz Jan „Patty“ Pavlíček spolu se čtyřmi mladými lidmi. Tento tým organizuje na Mamre různé akce, workshopy, kurzy a starají se o místní farnost. Na Mamre mohou mladí lidé z celé diecéze trávit Silvestr, Velikonoce, podzimní a jarní prázdniny a spoustu dalšího. Na konci letních prázdnin se zde koná Mamre týden, který je takovým velkolepým završe-

ním celých prázdnin a všech akcí za celý rok. O program na těchto akcích se starají právě zmínění „týmáci“ a spousta pomocníků a pořadatelů. Mimo tyto akce se zde koná i animátorský kurz. Animátorský kurz trvá dva roky – během 14 víkendů.

Účastníci se během tohoto kurzu naučí, jak pořádat podobné akce ve svých farnostech, prohloubí si vztah s Bohem a navíc se stanou součástí společenství kamarádů na celý život. I já se účastním animátorského kurzu. Náš běh končí letos v květnu. Tento rok v březnu proběhl víkend, na který jsme

si měli přivést kamaráda, který na Mamre nikdy nebyl. Pro mě byla jasná volba Matěj Růžička z naší farnosti, který vám teď popíše, jak na něj prostředí centra působilo.

Václav Zouhar

Animátorský víkend byl úžasný zážitek. Seznámil jsem se s mnoha lidmi a s novým prostředím. Ještě před tím víkendem jsem se ptal Vaška, co si mám vzít s sebou, a on řekl: "Sbal se normálně jak na víkend, ale kdybys něco zapomněl, nevadí, protože je tam všechno." Když jsme tam přijeli, ukázal mi, jak to tam vypadá. Tak jsme to prošli celé od přízemí až do druhého patra. Během toho mi ukázal místnost, kde bylo fakt všechno. Ale nejvíce mě zaujalo, že měli na faře kapličku. Potom jsme šli na večeři a večerní program (seznámení). Druhý den pršelo, tak jsme zůstali na faře a měli program vevnitř. Odpoledne jsme šli hrát hru ven, kdy moc nepršelo. Potom jsme měli večeři a večerní chvály. Třetí den, což byla neděle, jsme uklízeli a šli do kostela. Celý víkend bych chtěl prožít znova.

Matěj Růžička

Diecézní ministrantská pout' 2026

V sobotu 18. dubna jsme se sešli společně s panem farářem a dalšími čtyřmi poutníky na vlakovém nádraží ve Skalici nad Svitavou. Vlakem jsme dojeli do Brna, kde jsme přestoupili na vlak do Modřic. Kvůli velkému zpoždění prvního vlaku nám ujel autobus do Želešic, a tak jsme se museli vydat neplánovaně po svých.

V Želešicích na nás v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie čekal místní pan farář, který nám dal požeňování na cestu. Naše skupinka (já, Jiřík, Tom a Prokop) jsme cestou luštili za pomoci QR kódu šifru na téma kněží Jan Bula a Václav Drbala. Řešení šifry – Lukov (rodiště P. Jana Buly), bylo vstupní heslo do areálu Benediktinského opatství v Rajhradě.

Po příchodu všech poutníků jsme se společně sešli na nádvoří, seřadili do skupin podle děkanství a přesunuli se do kostela sv. Petra a Pavla. Tam otec biskup Pavel celebroid mši spolu s dalšími kněžími. Po mši jsme si dali rozchod a mohli jsme si vybrat z řady nabízených aktivit (celkem jich bylo 37). Já jsem si vyzkoušel discgolf, s Jiříkem jsem šel na dřevoministranta (ve dvojici jsme měli pilkou přerušit kládu), potom jsem šel na LARP bitvu (akční, kostýmovaná hra naživo, kde účastníci v rolích bojovníků simulují středověké, fantasy či sci-fi boje), zkusil jsem i lukostřelbu, florbalové dovednosti a kvízovou útekovku. Kolem půl šesté jsme odjeli autobusem pro boskovické

děkanství směr Lysice, kde jsme se rozloučili plni zážitků a dojmů z úžasné stráveného dne ve společnosti ostatních ministrantů a ministrantek, kterých se sešlo 983. Moc se mi tam líbilo a těším se na příští rok.

Eliáš F. Bradna

Co se našim ministrantům na pouti nejvíc líbilo?

„Šlapací motokáry.“ **Prokop**

„Mše svatá.“ **Eliáš**

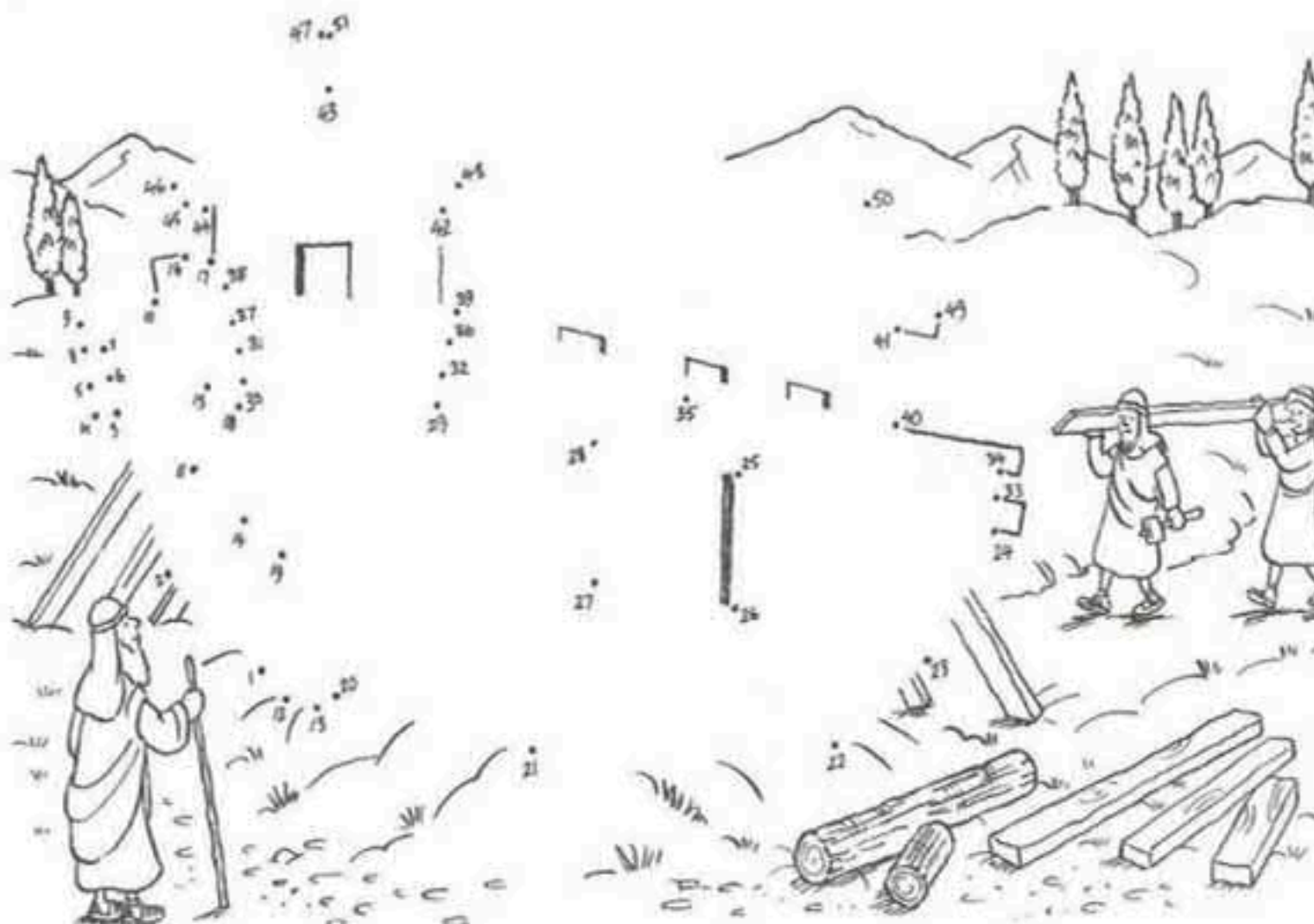
„Škoda 120, Babeta 207, veteráni a jízda vlakem.“

Tomáš

„Šlapací motokáry a písničky při mši svaté.“ **Jirka**

FARNÍČEK

- Poznáš, co to bude?

- Kolik rozdílů mezi obrázky najdeš?

PRÁZDNINOVÁ HRA

NAKRESLI DO RÁMEČKŮ, CO JSI ZAŽIL O PRÁZDNINÁCH?

KDE JSI BYL/A O PRÁZDNINÁCH?

S KÝM JSI TRÁVIL/A ČAS?

KOSTEL, VE KTERÉM JSEM SE O POMODLIL/A

ZA CO SES MODLIL/A?

CO TĚ HODNĚ BAVILO?

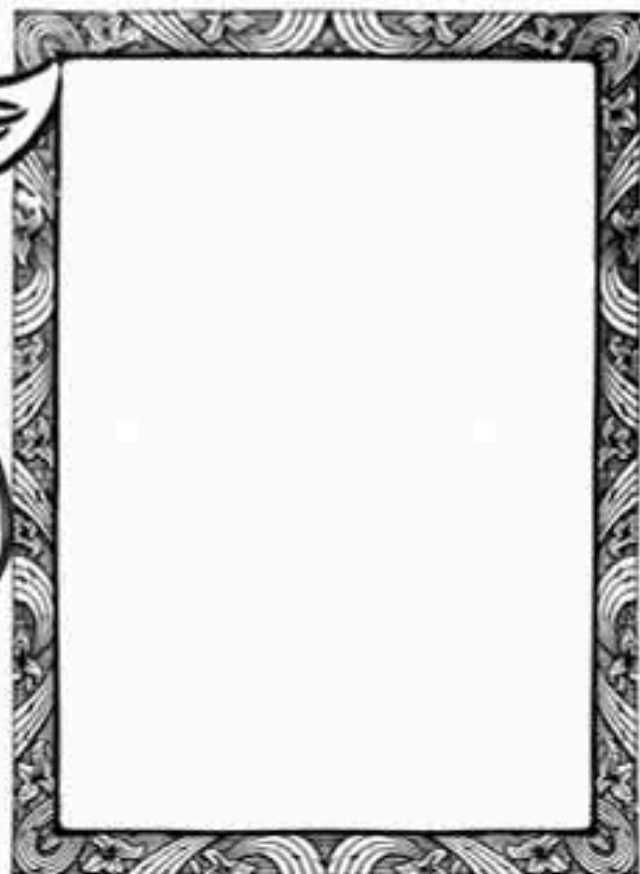

CO TI CHUTNALO?

KDE JSI BYL/A V PŘÍRODĚ?

CO SE TI NEPOVEDLO?

CO SES NOVÉHO NAUČIL/A?

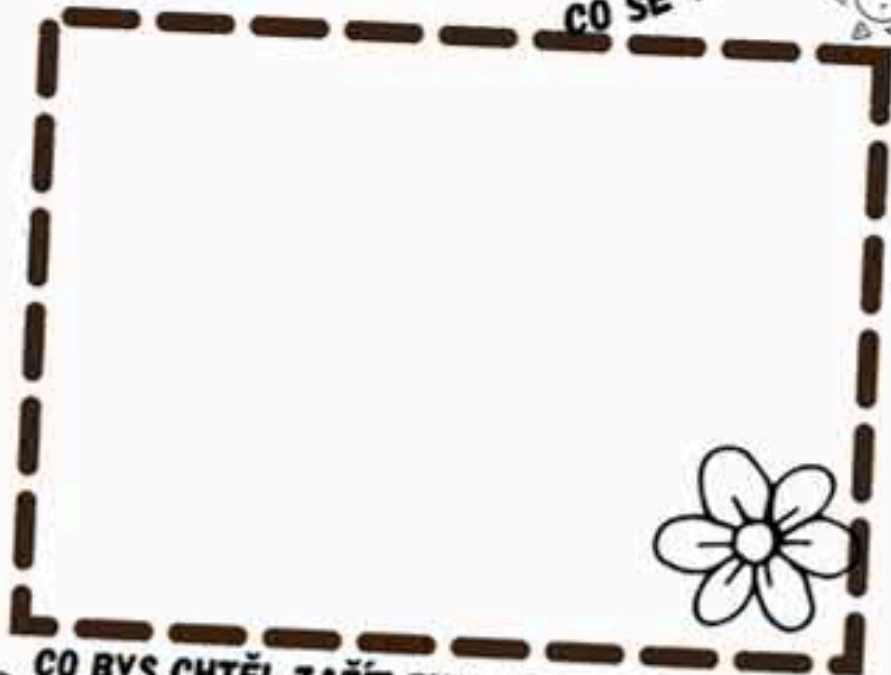
CO SE TI POVEDLO?

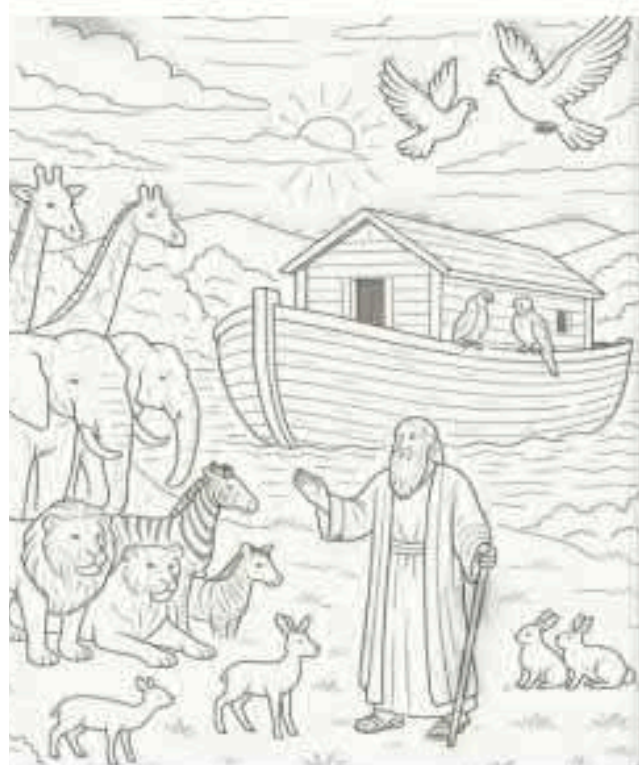
KAM BYS CHTĚL/A
JET PŘÍŠTĚ?

CO BYS CHTĚL ZAŽÍT ZNOVU?

- Najdou zvířátka cestu k Noemově arše?

- Přečti si text a na obrázku domaluj, co na něm chy

Kdysi dávno žil hodný muž jménem Noe. Lidé kolem něj nechovali hezky, a tak se Bůh rozhodl poslat velkou pot

Bůh řekl Noemovi:

„Postav velkou archu — obrovskou loď.“

Noe poslouchal a dlouho stavěl. Potom do archy nastou jeho rodina a také spousta zvířat — sloni, lvi, žirafy, ptác malí králíčky. Od každého druhu přišel pár.

Pak začalo hodně pršet. Déšť padal mnoho dní a voda pokryla skoro celý svět. Archa ale bezpečně plavala po vodě.

Když déšť skončil, voda pomalu klesala. Noe vypustil holubici, aby zjistil, jestli už je někde suchá zem. Jednoh dne se holubice vrátila s olivovou větvíčkou — a to znamenalo, že potopa končí.

Nakonec všichni z archy vystoupili na suchou zem. Na obloze se objevila krásná duha jako znamení naděje a nového začátku.

Pěší pout' z Kunštátu do Sloupu

V sobotu 12. září 2026 proběhne XXIII. ročník pěší smírné pouti P. MUDr. Ladislava Kubíčka, kněze zavražděného 11. září 2004 na faře v Třebenicích. Začíná v Kunštátě na hřbitově v 8 hodin ráno modlitbou u hrobu P. L. Kubíčka, končí v poutním kostele ve Sloupu, kde je v 17 hodin sloužena mše svatá na smír za vraždy kněží v naší vlasti. Třeba vás na tuto pouť nalákají vzpomínky našich farníků.

Ludmila Pavelková

Moje první smírná pěší pouť v září 2025 byla moc pěkná. Byla to pro některé účastníky už 22. pouť. Část cesty nás doprovázel ve svých 74 letech i Mons. P. Jan Peňáz. Sešlo se nás kolem šedesáti. Lidé z celé naší vlasti, různého věku, možná i s různými úmysly, proč na tuto pouť jdou. Každý to prožíval jinak, a i tím to všechno bylo krásné. S modlitbou a písní na rtech se šlo lehce. Výborná organizace. Díky megafonu jsme vše dobře slyšeli. Zajištěné občerstvení v Doubravici v poledne přišlo vhod a ve správný čas. Tam jsme se posilnili, odpočinuli a vyrazili na zbývajíc část cesty. Trasa není náročná, ale přece jenom delší, asi 24 km. Někteří se připojili až během cesty. Každému, kdo by chtěl na tuto pouť jít, doporučuji trošku natrénovat chození, ráno svaly promazat osvědčenou mastí, nazout dobré boty, přibalit třeba i trekové hole a vyrazit. Do batůžku si vzít něco pro případ deště, určitě pití a něco dobrého „na zub“ nebo na bolest. Ve Sloupu

byla sloužena smírná mše svatá a po ní byl zajištěn odvoz autobusem zpět do Kunštátu. Úhrada za výdaje na cestu a občerstvení byla formou darů při mši svaté. Na pamětní desce otce Kubíčka v Třebenicích je moto: „Radost mi působí konat Tvou vůli, hluboko v nitru mém jsou zákony Tvoje.“ Ještě dlouho ve mně byla radost z této smírné modlitební poutě.

Lenka Fojtová

V září roku 2025 jsem se pouti P. Kubíčka zúčastnila poprvé. Jsem moc ráda, že jsme se v této myšlence vzájemně podpořily s Liduškou Pavelkovou. To mě taky motivovalo se na pouť opravdu vydat, i když jsem se dlouhých kilometrů trochu obávala. Ale nakonec to byl radostný a požehnaný čas. A když jsme se zrovna nemodlili, byla možnost si i pěkně popovídat.

Jiří T.

Před dvěma lety jsem se rozhodl, že při dvacátém výročí úmrtí otce Kubíčka se zúčastním smírné poutě z Kunštátu do Sloupu. Ze zdravotních důvodů jsem chtěl ujít alespoň kousek této poutě. Hned od začátku se zpívaly písničky ze zpěvníku Hosana, pomodlili jsme se postupně všechny růžence. Z nádherných písní z dob mého mládí, které jsem znal z paměti, a z celé atmosféry jsem načerpal tolik síly, že jsem absolvoval celou tuto pouť. Berličkou byla možnost využít služeb doprovodných vozidel, ale nevzdal jsem to a ušel jsem a užil si pouť celou.

Jenda

Prvního ročníku této pouti hned v rok umučení P. Kubíčka jsem se nezúčastnil. Ale v následujících snad deseti letech jsem díky svému dědečkovi poutě absolvoval každý rok alespoň kousek. Celou jsem ji ušel poprvé v šesti letech. Rád vzpomínám na losování poutnické tomboly, ve které jsme jeden rok byli s příbuznými velmi úspěšní.

Marie R.

Smírná pouť je pro mne spojená i s osobností MUDr. Marie Svatošové. Díky její knize Až k prolití krve jsem poznala osobnost P. Kubíčka. Na tuto pouť chodilo jednu dobu i hodně lékařů, jeden ročník absolvovala i skupina mediků, které pozvala. Vzpomínám, jak jsme na jedné pouti s Marií Svatošovou mohly probrat etické otázky, které jsem právě v práci řešila, a její moudrá slova mi velmi pomohla.

Na jeden ročník této poutě se z našich farností vydala asi dvanáctičlenná skupinka dětí a mládeže, bylo to velmi povzbuzující.

Pamatuji si, jak jsme po cestě našli zajetou, ale téměř neporušenou veverku, která je takovým atributem P. Kubíčka a v následujícím období zdobila kříž, který byl nesen v čele. Zajímavou zkušeností je i možnost svátosti smíření během putování. Slouží ji kněží, kteří díky této službě jsou vzadu za průvodem.

Láska tvoří krásu

Kniha „Láska tvoří krásu“ Marka Váchy je jednou z jeho novějších, první vydání vyšlo v roce 2023. Předmluvu ke knize napsal brněnský biskup Pavel Konzbul.

V této útlé knize je vyjádřena mnoha způsoby a citacemi myšlenka: „Nikoli co je krásné, je milováno, nýbrž co je milováno, je krásné.“ Pokud bychom knihu jen pročetli, byli bychom rychle hotovi, ale myslím, že je důležité přenášet její poselství do každodenního života.

Dovolím si uvést několik citací z knihy, protože je těžké je vyjádřit vlastními slovy:

„Kéž by rodiče vychovali své dítě jako dítě královského rodu, k vůli, odpovědnosti a obětavosti...jako někoho, na kom bude záviset osud světa.

Což kdybychom se takto k sobě začali chovat?“

„V jakémkoli nezištném skutku

lásky se dotýkáme podstaty tohoto vesmíru...přinášíme důvod, proč byl vesmír stvořen...je navěky zaznamenan do reality vesmíru.“

„Pokud u někoho vidíte dobrou vlastnost nebo zárodek dobré vlastnosti nebo možnost dobré vlastnosti, pojmenujte ji...kolik přátel čeká na to, až jim řeknete, koho chrámem jsou a jak velmi jsou krásní.“

„...na galantních mužích ze staré školy obdivujeme, že se k ženě dokážou chovat jako ke královně...a ony se v královně proměňují.“

„Demokratizace svatosti...Ve Vatikánu bude svatořečen jen někdo, důležité je, abychom doma a neveřejně byli svatí všichni.“

„Nikdy nekritizujte své přátele, nikdy nepomlouvejte...a straňte se společnosti těch,

kdo tak činí. Slovo je tvůrčí na jednu stranu a destruktivní na druhou, slovem můžeš ustríhnout poupě. Nevhodné slovo dokáže člověka zastavit v běhu...”

„Každý a každá jsou krásní, jen je třeba přijmout svou krásu... své pozvání k velikosti.“

„Láska je schopná vytvořit krásu, která zde předtím nebyla, a nyní je.“

Toulání

Mám ráda naši zem, naši krajinu. Lesy, háje, louky, pole, hrady a zámky, kostely, kapličky, kláštery, skály a skalní města. Také ráda pozoruji vodní hladiny rybníků, přehrad, jezer a neposedné toky potůčků a řek. Chtěla bych všude jít a všechno vidět. Pokud to jen trochu jde a mám s kým, tak výlet naplánuji a jede se. Naposledy to byly Poděbrady a Františkovy Lázně.

Do Poděbrad jsme jeli vlakem a ubytování bylo v Zimních lázních. Moc pěkné. Jednalo se o wellness pobyt, takže bazén, koupele a masáž. Procedury byly dopoledne, takže odpoledne jen toulání. A že bylo kde. Na náměstí Anežky České je kostel Povýšení svatého Kříže. Mše začala v 18 hodin a byla pro nás zvláštní, bez varhan a téměř bez zpěvu. Druhý den odpoledne jsme si prohlédli náměstí se sochou Jiřího na koni, zámek a jeho okolí. Moc se nám líbilo jít po cestě kolem Labe. Prošli jsme ji po obou stranách. Ušli jsme si poseděli v nové kavárně na břehu hned za cyklolávkou u elektrárny. Řeka líně plynula, slunce zapadalo a po prochozeném dni byl bazén ta nejlepší tečka. Škoda, že nám nevyšla vycházka do Nymburka. Je to po břehu 8 km a zpět vlakem. Tak příště.

Ve Františkových Lázních teď na jaře samá krása. Sluníčko, modrá obloha, jenom rovina, parky, kolonády, prameny, květiny a všude zeleno a rozkvetlé stromy. Pastva pro oči. Stále jsme chodili. Na Komorní Hůrku, k jezeru Amerika, na starou rozhlednu, ze které už není téměř nic

vidět. Ve městě jsou tři kostely - katolický Povýšení svatého Kříže, evangelický sv. Petra a Pavla a pravoslavný svatý Olgy. Také jsme se vydali vlakem do Aše. A konečně kopce. A rovnou na rozhlednu. Je to jen 2,7 km od nádraží. Cesta do kopce je vydlážděná kameny a podél ní jsou informační panely o významných osobnostech a událostech. V Aši se nám moc líbilo.

Také jsme si nemohli nechat ujít národní přírodní rezervaci Soos. Je to rašeliniště a jsou zde prameny minerálních vod a vývěry oxidu uhličitého. Naučná stezka je moc pěkná a

poučná, ale bylo poznat, že dlouho nepršelo. Cesta tam i zpět samou rovinou. Žízeň a hlad jsme zahnali ve vesnici Nový Drahov. Moc pěkná a příjemná restaurace v bývalé zemědělské usedlosti. Poslední den pobytu patřil Wiedermanovu parku. Byl pojmenován v roce 1914 po starostovi a mecenáši města. Jedním slovem - krása, zpěv ptáků, vůně kvetoucích stromů a rostlin, lavičky a klid. Příjemně unaveni a plni dojmů na všechno už jen vzpomínáme. A kam příště?

Hana Stejskalová

Boží tělo v Bedřichově

Fotografie převzaty z "Člověk a víra"

Ráj tvoříme už tady a teď

Ale ano, vím, že ráj už byl dávno stvořen. Bůh stvořil nádhernou zahradu, všechny rostliny, zvířata a krajiny v dokonalém souladu a doprostřed této krásy s nesmírnou něhou vložil člověka. A zde začal náš úkol: ...Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil. (1.Mojžíšova 2,15.) A také panoval nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem, plazícím se po zemi. Panovat znamená starat se. V ráji nebyly zabíjačky ani hony. Adam a Eva totiž měli za pokrm „každou bylinu nesoucí semena i každý strom nesoucí plody.“ Zvířata byla krotká, lidí se nebála, neměla proč. (Tímto článkem rozhodně nechci nabádat k vegetariánství, a už vůbec ne k veganství, o vitariánství ani nemluvě. Vždyť víme, že po potopě světa jsme dostali plné svolení si nějakou tu pečínku občas dát.)

A potom to přišlo: prvotní hřích a s ním konec harmonie. Člověk byl nucen se plahočit a

v potu tváře získávat obživu, bojovat s trním a plevelem, ale také se šelmami, přírodními katastrofami, horkem, zimou, ztratil zkrátka ráj. A celá ta zatracená příroda mu mohla být ukradená. Aby před jejími nástrahami unikl, začal stavět města, důkladně opevněná. A přírodu si postupně přizpůsoboval polnohospodářstvím a chovem dobytka. Rostliny a zvířata vytrhl z jejich přirozeného prostředí a stále víc je zotročoval. Už nebyl laskavým panovníkem, stal se tyranem. Propracoval se k monokulturám, velkochovu zvířat, lesům nepůvodních stromů sázených do sponu. Zlikvidoval celé živočišné druhy, které Bůh s tak velkou láskou stvořil. Pro zisky se snažil (a někteří se stále snaží) vykácet zelené plíce planety – amazonské pralesy. O znečištění ovzduší, vod a půdy ani nemluvě. Ničil nádhernou přírodu kousek po kousku. Úplně se od ní odtrhl. A jak se choval k přírodě, choval se i k druhým lidem. A také sám k sobě...

Ale ten ztracený ráj mu nedá

spát. Vždy, když se v hluku a chaosu dne na chvíli zastaví, cítí, že tam je – v nejpropastnějších hlubinách srdce. Jenom si vzpomenout. Jenom po něm sáhnout.

Nebojovat, žít v souladu. V souladu s přírodou, v souladu se Stvořitelem. Být marnotratným synem, který se vrací do Otcovy náruče, do jeho laskavé péče, a věnovat se se stejnou láskou tomu, co mu bylo svěřeno a co tak lehkomyšlně promrhal...

Svět takový, jaký je dnes, nemůžu změnit, ale mohu změnit své srdce, svůj pohled na svět. Mohu se s láskou starat o své nejbližší okolí, nemusím přemýšlet, kdo v lese udělal takový nepořádek, ale prostě ho, nejlépe s dětmi, uklidím. Mohu se na lidi kolem sebe usmívat, chovat se k nim tak, jak nás učil Pán Ježíš Kristus. „Chovejte se k druhým tak, jak chcete, aby se chovali oni k vám.“ Den mohu začít třeba úsměvem do zrcadla. Protože jestli jsme byli stvořeni k obrazu Božímu, posílám mu právě úsměv.

Pokud to každý z nás udělá, budeme žít ráj na zemi.

I. Grestnerová

Římskokatolická farnost Lysice
zve na

ZAHRADNÍ SLAVNOST

při příležitosti oslava 240. výročí
posvěcení lysického kostela

v neděli 27. 9. 2026
na farním dvoře

Program:

10:00 - Mše svatá v kostele
hlavní celebrant Mons. Mgr. Pavel Kafka,
generální vikář brněnské diecéze

11:30 – Beseda s Mons. Pavlem Kafkou

14:00 – DIVADELNÍ USKUPENÍ JAROMÍR
Robin Hood - divadelní představení
pro rodiny s dětmi

15:00 – Parkurové a žonglérské vystoupení
Jakub Werner, Lukáš Horčica, Václav Zouhar

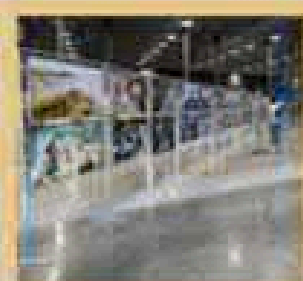
16:00 – Koncert skupiny WAY TO GO

Po celé odpoledne si budete moci
prohlédnout výstavu fotografií Člověk a Věra

Pro děti je připraven skákací hrad

Občerstvení zajištěno

Dobrovolné vstupné
podpoří služby
Oblastní charity Blansko

DIVADELNÍ USKUPENÍ JAROMÍR

Jsme dvojice profesionálních herců, Jarka a Mirek. Jsme si partnery nejen na jevišti, ale i v životě, neboť jsme i dvojice manželská. Mimo jeviště se setkáváme i v nemocnici, kde působíme jako Zdravotní klauni. Naše představení v sobě mají pokaždé kus improvizace a nejsou klasickou pohádkou. Nazýváme je rodinným představením, protože cílíme i na dospělejší část publika. Robin Hood je naše nejstarší představení a vychází z principů pouličního divadla a v neděli 27. 9. ho budete moci zhlédnout na Zahradní slavnosti v Lysicích. Další je detektivní pohádka, která vychází na motiv slavného inspektora Clouseaou, kterou uvedeme v neděli 25. 10. v Drnovicích při oslavách posvěcení kostela.

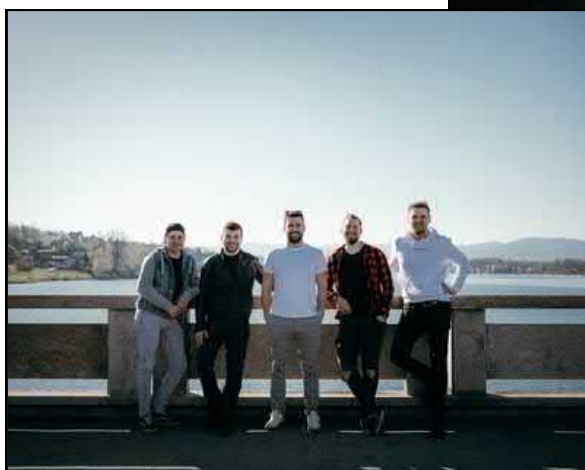
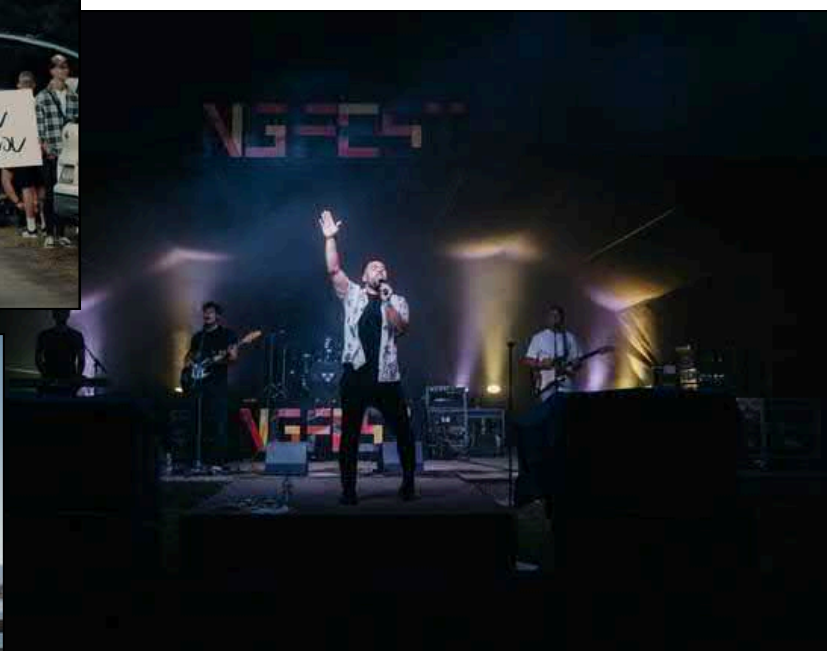
Jarka a Mirek Sýkorovi

WAY TO GO

Tak tahle klukovská skupina z Moravy to na pódiu umí. Pop rockové písničky s lehce tanečním nádechem a četné úsměvy členů kapely směrem k publiku vytvářejí tu pravou příjemnou atmosféru.

Way to go mají opravdu rádi hudbu i své posluchače a v tomto ohledu nenechají během svého vystoupení nikoho na pochybách. Jožka, Marek, Robin, Tom a Pavel už na pódiu ledacos předvedli, a tak se na ně můžete těšit!i

Římskokatolická farnost
vás zve na

DRNOVICKÉ POSVÍCENÍ

při příležitosti oslav 500. výročí
posvěcení kostela

v neděli 25. 10. 2026
v Lidovém domě

Program:

10:00 - Mše svatá v kostele
hlavní celebrant Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle
emeritní biskup brněnský

11:30 – Beseda s Mons. ThLic. Vojtěchem Cikrlem

14:00 – DIVADELNÍ USKUPENÍ JAROMÍR
Inspektor Clouseau - divadelní představení
pro rodiny s dětmi

15:00 – Koncert skupiny GOOD WORK

Občerstvení zajištěno

Dobrovolné vstupné
podpoří děti
z Dětského domova v Hodoníně u Kunštátu

GOOD WORK

Skupina GOOD WORK vznikla na jaře roku 1996 v Odrách. Pod současným názvem vystupuje od listopadu 2015.

Charakterizovat hudbu je vždy obtížné. Slyšeli jsme např. slovní obrat – „tam, kde se políbil folklór s popem“.

GOOD WORK – boří mýty a zažité představy o škatulkování hudby. Repertoár skupiny je důkazem umění o propojování hudebních stylů. Přiznány jsou folklórní kořeny řady muzikantů, které se dokonale pojí se soudobým popovým projevem kapely jako celku.

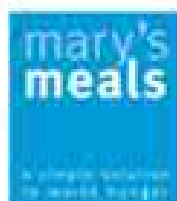
Koncerty v podání této skupiny jsou strhujícím zážitkem a doslova i pastvou pro oči. Do rytmu dokážou rozhýbat nejen mladé posluchače, ale i ty starší, kteří si rádi zavzpomínají na svá mladá léta.

Co se nemění – je koncept otevřené skupiny. Už od svého vzniku byla kapela otevřená novým posilám z řad zpěváků i muzikantů – a toto platí do dnešních dnů. Pokud tě to táhne k hudbě, možná bude GW i tvou cestou.

Nabídky akcí pro mládež léto 2026

- 19.-21. 6. – Kefasfest (Dolní Kounice)
- 26.7-1. 8. – Jump ML
- 3.-9. 8. – Jump XL
- 1.-6. 8. – Mladifest (Medžugorie)
- 11.-16. 8. – CSM Ostrava
- 18. – 22. – Mamretýden mladší (12+)
- 24.8. – 30.8. – Mamretýden starší (16+)
- 4.9. – Motlitební večer 16+ (Kunštát)
- 7.11. – Setkání schol (Rozseč)
- 21.11. – Děkanátní setkání mládeže (Boskovice)

Římskokatolická farnost Lysice
a Obec Drnovice
Vás srdečně zve
na koncert

kapely

MOMENTUM LOVERS

v pátek 24. 7. 2026 v 18:30
v Drnovicích na molech

Dobrovolné vstupné podpoří
organizaci Mary's Meals
a Nadační fond dětské onkologie Krtek

POZVÁNKA

na neděli 30. 8. 2026

- 14 hod - mše svatá a žehnání aktovek
- Následuje **loučení s prázdninami** na farní zahradě, odpolední program plný soutěží, her a zábavy!

Jste srdečně zváni!
Občerstvení zajištěno.

www.rkflysice.cz

Zapojte se s námi
do batůžkového
projektu!

www.batuzkovyprojekt.cz

www.buladrbola.cz

1226 — 2026
Franciscus

WANTED

Vědomostní kvíz – Brněnská diecéze

Jak jistě víš, naše farnosti patří do Brněnské diecéze. Pojď si vyzkoušet, co o ní už víš, a snad se i něco nového dozvíš. Na dolním okraji stránky najdeš správné odpovědi, ale podívej se na ně teprve, až celý test dokončíš. Ať se ti daří!

1. Kdo stojí v čele diecéze?

- a) kněz
- b) biskup
- c) papež

2. V jakém roce byla brněnská diecéze založena? (Nápověda: příští rok uplyne 250 let od založení.)

- a) 1925
- b) 1777
- c) 2002

3. Kolik má naše diecéze farností?

- a) 442
- b) 25
- c) 315

4. Jak se jmenuje současný brněnský biskup? (Nápověda: modlíme se za něj při každé mši svaté.)

- a) Lev XIV.
- b) Vojtěch Cikrle
- c) Pavel Konzbul

5. Brněnské biskupství sídlí v Brně u krásné katedrály. Komu je zasvěcena?

- a) sv. Petr a Pavel
- b) sv. Perpetua a Felicita
- c) sv. Cyril a Metoděj

6. Jaké je heslo našeho biskupa?

- a) NON EGO SED TU (Ne já, ale ty.)
- b) CONFIDO IN TE (Důvěřuji ti.)
- c) VIA VERITAS VITA (Cesta, pravda, život.)

7. Podle čeho můžeš biskupa od ostatních kněží rozeznat?

- a) kalich
- b) berla
- c) brýle

8. Letos v červnu byli blahořečeni dva kněží, Jan Bula a Václav Drbola, rodáci z naší diecéze. Ve které době žili?

- a) 20. století
- b) 19. století
- c) 15. století

9. V roce 2009 navštívil naši diecézi papež. Který to byl?

- a) Jan Pavel II.
- b) Benedikt XVI.
- c) František

Správné odpovědi:

1b, 2b, 3a, 4c, 5a, 6c, 7b, 8a, 9b

Gabriel. Posel dobrých zpráv. Časopis farností Bedřichov a Lysice. Vydaly římskokatolické farnosti Bedřichov a Lysice pro vlastní potřebu v červnu 2026. Tištěno na recyklovatelném papíře s certifikátem FSC. Redaktor: Kateřina Tejkalová. Farníček: Bára Zapletalová, Kateřina Tejkalová, Martina Holcnerová. Grafika: Milan Skříčka, Barbora Nosková
Kontakt: gabriel.farni.casopis@gmail.com

